

על איחוד הטבע והחסד תרגום ופירוש לטיניים לספר הזוהר מאת גיום פוסטל (1510-1581)

מבוא ותרגום מועד: יהודית וייס
מאגנט, תשע"ח, 373 עמ'

גיום פוסטל היה מקובל נוצרי שהאמין באמיתותו של ספר הזוהר ונתן לו פירוש נוצרי. פוסטל, יליד חבל נורמנדי שהצליח בלימודיו בפריז, עזב את החיים הממוסדים והשתקע באמונה משיחית ולפיה צפוי לעולם עידן שישים קץ למוסדות הכנסייה. העידן המשיחי, כך האמין פוסטל, מאופיין בהנהגה נקבית שאותה הוא ראה מתממשת בנזירה ונציאנית שהכיר, ואחרי מותה האמין שרוחה מגולמת בו עצמו. עבודתה של וייס היא תרגום של פירושו של פוסטל. זוהי מלאכה מורכבת הכוללת מודעות לעברית, ללטינית של פוסטל ולארמית של הזוהר, אבל גם לתרגומי המקרא ליוונית וללטינית שפוסטל הכיר ולגלגולים השונים של הטקסטים המעורבים. זוהי הצצה מסקרנת לרגע שבו עולמם של מלומדים נוצרים משיק לעולמם של מקובלים יהודים, אבל זו הצצה למיטיבי לכת שיכולים להתמודד עם העולם המורכב של השפות והסמלים שפוסטל נגע בהם.

משאלות ערכיות ועד שאלות מתודולוגיות. כולן זוכות לטיפול סיפורי בקולו של המחבר, שהמאמץ שלו להוציא טוב לב מכל סיפור איננו מפריע לו להיות ביקורתי ופקוח עיניים.

הים של וינה

גפנית לסרי קוקיא

נגרת זמורה ביתן דביר ומכון הקשרים, תשע"ז, 175 עמ'

תשעה סיפורים קצרים הנובעים כולם בדרכים שונות מן העיר האוסטרית. הסיפורים בתחילתו של הספר ממוקמים בווינה בימי השיא שלה במאה ה-19. הם מלאים ברגישות חברתית לגינונים ולאופקי התקוות שדמויות מן המעמדות השונים יכולות להרשות לעצמן. הסיפורים מחזיקים מתח עלילתי מדוד שאיננו מצוי בסיפורים קצרים בני זמננו למעט בסיפורים בלשיים. הדחיסות הרגשית והחידתיות מפתות את הקורא להגיע לסוף המכיל פתרון כלשהו לסיפור. הרגישות החברתית ממשיכה ללוות את הספר גם כשהסיפורים, שאינם תלויים זה בזה, עוסקים בתקופות מאוחרות יותר וגם כשהקשר שלהם לווינה מתרופף. לקראת סיום הספר עובר מוקד ההתרחשות לישראל על מתחיה המעמדיים והעיר האוסטרית הופכת לזיכרון עמום או ליעד תיירותי.